

[Alfred Hansen]

Prisstopplovgivningen vil være enormt administrationskrævende for det offentlige, og derudover vil den påføre erhvervslivet store bureaukratiske opgaver. Virksomhederne skal forsøge at finde ud af, hvilke faktorer der må indregnes i prisfastsættelsen, og det vil naturligvis være en ekstra stor byrde for mindre erhvervsdrivende, som ikke har den nødvendige rådgivning og ekspertise til rådighed.

Det er efterhånden ved at være vanskeligt at drive erhverv i Danmark. Vi har så mange restriktioner og så mange bindinger, som umuliggør, at markedsökonomien kan fungere. Man kan selvfølgelig have den politiske holdning, at markedsökonomien skal sættes ud af spil. Vi i retsforbundet tror på nødvendigheden og værdien af, at udbud og efterspørgsel bestemmer prisen, men det forudsætter, at man forhindrer, at monopoldannelser opstår, at man ikke giver virksomhederne lyst til og mulighed for at øve konkurrenceforvridende virksomhed, f. eks. ved hjælp af statsubsidiering. Vi tror på, at det er en forbrugervenlig politik, at man lader udbud og efterspørgsel bestemme priserne, og jeg vil advare imod, at man lægger sig fast, som man jo reelt tilstræber. Jeg gør opmærksom på, at maksimalpriser har en tendens til at blive minimalpriser, og dette er ikke forbrugervenligt.

Da man nu er ude efter at få penge i statskassen, da man nu tilsyneladende er indstillet på at stoppe visse huller i skattelovgivningen, bør man også fokusere på de kursgevinster, som fortsat er mulige. End ikke det har regeringen taget med. End ikke stop for udstedelse af friaktier har regeringen været opmærksom på. Man har i hvert fald ikke haft politisk mod til at sætte ind over for det.

Da vi behandlede den nuværende lov om midlertidigt stop for priser, stillede jeg det spørgsmål i udvalget, om man også ville kontrollere og forhindre, at prisstigninger på jord kunne finde sted. Svaret fra ministeren var, at det kunne man ikke kontrollere, og man ville heller ikke. Det var essensen af det. Det drejede sig kun om 7-8 uger, og det var måske forståeligt, at ministeren havde dette syn på det. Men det bliver meget vigtigere, at vi nu i udvalget med hensyn til lovforslaget her får at vide, om man nu, når loven skal gælde i mere end et år, dog vil forsøge også at lægge loft over prisstigningerne på jordhandler. Vil man ikke det, er det jo

det eneste rigtige sted at anbringe sin eventuelle kapital, for dér får man en skattefri gevinst hjem. Hvem skal betale den? Ja, det skal bl. a. lønmodtagerne, som skal have et sted at bo, et sted at virke. De får ikke flere penge i lønningsposen, tværtimod. Det er den unge generation, der navnlig bliver berørt deraf, altså er det en ungdomsfjendtlig politik, man fører. Det er de unge, der skal ud at købe en byggegrund, som de gerne vil have bygget sig et hus på. Dér vil de konstatere en prisstigning på 30-40 pct. om året.

Vor personlige frihed er ved en vedtagelse af disse lovforslag blevet yderligere indskrænket. Vi er i det hele taget ved at udvikle os til et samfund af ufrie borgere. For at ingen tvivl skal være efterladt, skal jeg gøre opmærksom på, at retsforbundet agter at stemme imod disse 3 lovforslag.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Alfred Hansen svang sig unægtelig meget højt op til sidst. Jeg forstår, han nu mener, at en prislovgivning er et udtryk for, at den personlige frihed er i fare. Så kender jeg ikke mange lande i dette øjeblik, hvor den ikke er i fare, hr. Alfred Hansen, for der er ikke mange lande, som ikke finder, at det er nødvendigt at gennemføre stramme prislovgivninger i disse år.

Jeg skal i øvrigt sige til hr. Alfred Hansen, at jeg går ud fra, at han er klar over, at det, det drejer sig om med hensyn til udbytter, er, hvad man har lov til samlet at give i udbytte i kroner og øre.

En række af hr. Alfred Hansens øvrige forslag vedrører vist ikke prislovgivningen, men det går jeg ud fra hr. Alfred Hansen selv var helt klar over.

Jeg skal takke hr. Wilhjelm, fordi han konstaterer en række skærpelser i kontrolforanstaltninger og opfyldningsforanstaltninger. Jeg har konstateret, at både hr. Wilhjelm og fremskridtspartiet mener, at en lovgivning af denne art er – som hr. Wilhjelm siger – lidt kosmetik og – som hr. Askjær Jørgensen siger det – bluff. Det lyder, som om adskillige andre her i salen har en helt anden opfattelse af alvoren i denne lovgivning, men det må de forskellige partier nok klare af med hinanden i udvalgsarbejdet.

Hr. Wilhjelm ville godt drøfte problemet om lønstigninger allerede nu. Jeg vil tro, at